

Sylvestr Krnka

- narodil se 29.12.1825 ve Velkém Boru
- zemřel 4.1.1903 v Praze – Michli
- majitel letního sídla v Pačejově č.p.63
- český puškař a vynálezce
- konstruktér první moderní pušky (tzv. „zadovky“)
- vynálezce rychliče střelby (tzv. „nábojnoše“)
- v jeho díle úspěšně pokračoval i jeho syn Karel (1858 – 1926)

Již ve 13 letech nastoupil tento syn vesnického koláře z Velkého Boru u Horažďovic do učení ke známému puškařskému mistru Novotnému ve Vídni (v budoucnu firma Springer), později se stal měšťanem ve Volyni, kde měl vlastní dílnu. Od roku 1848 zde působil jako městský puškař a dodavatel zbraní pro národní gardu. Ta však byla krátce po revolučních událostech rozpuštěna a Sylvestr Krnka začal mít existenční problémy. Již roku 1849 nabízel rakouské armádě svou vlastní konstrukci pušky, která se nabíjela zezadu – tzv. „zadovky“ se záklopkovým uzávěrem. Byl rovněž vynálezcem rychliče střelby – tzv. „nábojnoše“. Byl ale rakouskými úřady odmítán, a tak slavil úspěchy mj. v Černé Hoře, Rumunsku, Bulharsku, Švédsku, Norsku a Rusku. Ruská armádní puška přezdívaná též „ruská krnovka“ se proslavila například v rusko-turecké válce v letech 1877 – 1878. V roce 1871 přesídlil do Michle (v té době vesnice u Prahy), kde si zařídil puškařskou dílnu, později továrnu. Od 80.let využívá jako letní sídlo i objekt č.p.63 v Pačejově (tzv. pešulovna“, resp. „pečulovna“). Sylvestr Krnka zemřel počátkem roku 1903 v Michli, na tamějším hřbitově byl i pochován. V jeho díle následně pokračoval jeho syn Karel.

Sylvestr Krnka se proslavil především jako světoznámý puškař. Další jeho vynález je dnes už zcela zapomenutý, ale jistě stojí alespoň za připomenutí. Je jím „šlapací tramvaj“, kuriózní dopravní prostředek z roku 1895. K sestavení této tramvaje vedla Krnku především snaha přijít s něčím novým. Lidé v té době odmítali určité způsoby pohonů dopravních prostředků z různých důvodů. Parní tramvaj znečišťovala okolí kouřem, elektrická tramvaj byla zpočátku kritizována kvůli hornímu vedení trolejí. Koňka byla zase moc pomalá, a tak se hledaly různé způsoby pohonu. S jedním originálním – šlapacím, přišel právě Sylvestr Krnka. Představil veřejnosti tramvaj s jedinečným pohonem ve svých sedmdesáti letech. Do vozu se vešlo dvacet sedících cestujících, uprostřed měl oddíl pro „kočího“ a konduktéra.